

21.37x24.96	1/9	74	עמוד	פנימה	16/03/2021	76589838-4
הכפר הירוק פנימי - 90290						

"הזמנים השתנו וזה בא לטובתי, הפצעתתי בתקופה שבה היה זמן לכל דבר ועת לכל חפץ"

ארבעים שנות קריירה ענפות בתרבות הישראלית לא עייפו לרגע את השחקנית והקומיקאית מיקי קם. גם בשנה שבה עולם התרבות עצר מלכת היא הצליחה להמציא את עצמה מחדש, שיחקה בעונה האחרונה של 'שטיסל', הריצה מופע משותף עם בעלה, המוזיקאי יהודה עדר, והשתתפה בפרויקט מוזיקלי מרגש לצד חברות ותיקות לבמה. בריאיון אישי היא מספרת על התפאורה ב'הבימה' שמחכה לקהל, על אודישנים בזום, על חלומות לעתיד ועל העוגן המרכזי של חייה: המשפחה והנכדים

// טל ביסמוט

74

זן נדיר

גם כעבור
ארבעה עשורים
בעולם התרבות
הישראלי מיקי קם
ממשיכה לשעות
קדימה, אבל
לא מוותרת על
הסבתאות

טל ביסמוט

18.94x24.8	2/9	עמוד 75	פנימה	16/03/2021	76589770-9
הכפר הירוק פנימי - 90290					

צילום: אור דנין

19.18x23.95	3/9	עמוד 76	פנימה	16/03/2021	76589771-0
הכפר הירוק פנימי - 90290					

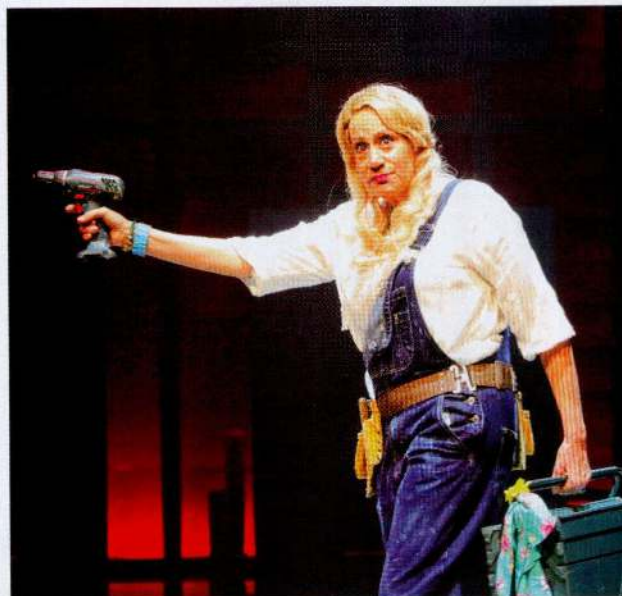
ע

ם החיוך הגדול, הזיק השובב בעיניים, הגיג'יות בשיער ובאופי והפוני האייקוני, קל מאוד לשכוח שמיקי קם היא חלק מהפסקול התרבותי של המדינה כבר למעלה מארבעה עשורים. מחגיגות הזמר העברי של שנת '76 ועד הצגות 'בהבימה' ערב ערב, הפכה קם עד מהרה לסמל תרבות ישראלי, עם מגוון עשיר של תפקידים בתיאטרון ובטלוויזיה לאורך השנים.

תמיד נראה לי שומסתלנטיים עליי שום למעלה, כי אני מבזבזת את כל המשאלות שלי רק על בריאות. מה עוד צריך? אנחנו רק רוצים שהילדים יהיו בריאים"

אנחנו נפגשות בביתה שבמרכז תל אביב, חמושות במסכות ובמרחק זו מזו, בשיאה של אחת מהתקופות הקשות של עולם התרבות, בארץ ובכלל. משבר הקורונה, שהשפיע אנושות על

◀ התפאורה מחכה לקהל כמו היפהפייה הנרדמת שמחכה לנסיך. קם בסחומר 'מאמא מיה' לפני פרוץ הקורונה. צילום: אור דנון

אנשי הבמה, לא פסח גם עליה. בשנה האחרונה היא מצאה את עצמה, לראשונה בחייה, נחה. נכון, היא השתתפה בכמה סדרות חדשות והייתה עסוקה במיזמים כאלה ואחרים, אך לא מדובר בקצב שאליו התרגלה בעשורים האחרונים. "פתאום היה נורא כיף להיות קצת בבית. ארבעים שנה אני רצה סביב הזנב של עצמי מתוך ידיעה שאני לעולם לא אתפוס אותן, מין ריטואל כזה", היא אומרת בחיוך, "אף פעם לא העזתי לקחת יותר משבוע חופש ופתאום באה הקורונה ואיזה כיף שאפשר לראות סדרות בנטפליקס ולקום מאוחר, עד שבבת אחת - טראח, עליתי חמישה קילו. מיד תפסתי את עצמי, שינסתי מותניים וחזרתי להתאמן". קם מתארת את התפוכות התקופה בתיאטרליות האופיינית לה, ומדגישה "אני נורא אופטימית, לדעתי בקרוב נחזור לעבוד, אולי לא בגדול, אבל נתחיל". למרות תיאורי הנחת והתקופה הרגועה יחסית, קם מדברת בכאב רב על הנזק שנגרם לתעשיית התרבות בשנה האחרונה: "משבר הקורונה פגע מאוד בתרבות. באמת לא ספרו אותנו מרוב שאנחנו נמוכים בסדר העדיפויות לחזרה". הסיבות מובנות, היא אומרת, ובכל זאת ההשלכות משמעותיות. "בסדר, אז אין תרבות, כמה שזה נורא להגיד את זה. לא קרה כלום, לא נפלו אמות הסיפים. אבל לאורך זמן אי אפשר להתקיים בלי תרבות כי אי אפשר להתקיים בלי נפש, בלי נשמה".

מה עושים מבחינה כלכלית?

"כל אחד מצא את הנישה שלו והיה צריך לחשוב מחוץ לקופסה כדי לנסות לשרוד. אנחנו יודעים איך לשרוד. אני יודעת שלא ארעב ללחם, לעולם לא. מבחינת 'הבימה' אני בחל"ת, התפאורה של 'מאמא מיה' מחכה לקהל כמו היפהפייה הנרדמת שמחכה לנסיך שיגאל

אותה מתרדמתה".

קואב לשבת בבית?

"זה קואב, אבל יותר קואב לראות את היושבים הנוספים בבית. את חבריי, אלה שמאחורי הקלעים. יש עולם גדול ורחב מאוד של אנשי צללים, פאניות, תאורנים, תפאורנים. בימים האלה כל מי שיכול היה ליצור ולשרוד זה נהדר, אבל אני מכירה לא מעט אנשים שממש מגרדים את החיים שלהם בציפורניים, כלכלית ונפשית. זה נורא".

בית ותחנה מרכזית

קם, בת ה-65, נולדה בקיבוץ מנרה, שהוריה היו ממקימיו. היא אחות בכורה לארבעה אחים. אחרי שלוש שנים שבהן דרה בלינה משותפת עזבו הוריה את הקיבוץ ועברו לשכונת התקווה התל אביבית ומשם הם המשיכו לגבעתיים, לבת ים ולהרצליה. מגיל 15 היא למדה בפנימייה החקלאית 'הכפר הירוק'.

"שם גיליתי את עולם השואו ביזנס", היא מספרת. "בכל שבוע כל קבוצה הייתה צריכה להגיש מעין תוכנית אמנותית משלה. כתבנו, ביימנו, שיחקנו, ופתאום גיליתי את הכישורים שלי. שם עשיתי את הצעדים הראשונים וזה היה הקהל הראשון שלי".

אחרי התיכון התגייסה ללהקת הנח"ל המיתולוגית. הימים היו ימי שנות ה-70 והלהקות הצבאיות היו בשיא פריחתן, שם גם הכירה את בעלה לעתיד, המוזיקאי יהודה עדר. "אפרים קישון בחן אותי ללהקה, הוא שאל אותי 'מה הכנת?' ואני לא הכנתי כלום, לא ידעתי שצריך בכלל להכין משהו", היא מספרת. "אני לא זוכרת הרבה מהתקופה הזאת, כי פגשתי שם את יהודה והייתי עסוקה באהבה הראשונה והיחידה שלי. זאת הייתה הלהקה האחרונה לפני שרפול פירק את הלהקות הצבאיות, וזאת הייתה תקופה נהדרת".

18.52x25.11	4/9	עמוד 77	פנימה	16/03/2021	76589773-2
הכפר הירוק פנימי - 90290					

צילום: רון אקרון

אני אמא עם סירים במקרר ועם משלוחים הביתה. אני בשלנית גדולה, וכשהנכדים מגיעים זה כיף לא נורמלי. הבית שלי הוא התחנה המרכזית שממנה יוצאים האוטובוסים. בלי הבית לא הייתי שחקנית כל כך טובה"

הלך אחרי אבא ונדב בעקבות אמא, לא הייתה להם אופציה אחרת", היא צוחקת. "אנחנו בית שקי תרבות, זה לא שבאמצע החיים הפכנו לאומנים, הילדים נולדו לתוך הדבר הזה. יהודה ואני הכרנו בלהקה צבאית, בתוך הקלחת הזאת שנקראת תרבות ואמנות".

איך מגדלים ילדים כשההורים עובדים בערבים?
 "הילדים היו במיטה בשמונה בערב. הם מעולם לא הסתובבו איתי מאחורי הקלעים, מעולם לא ראו יותר מחזרה גרלית או הצגה אחת; זה לא היה בית שחי את האמנות של אמא ואבא אלא בית שחי אמנות, בית רגיל. אני הייתי פה בצהריים, נתתי להם לאכול, השכבתי אותם לישון, וכשיצאתי להצגות הם היו עם יהודה או עם בייביסיטר, כמו כל משפחה

הפז"ם הזוגי והמקצועי של הזוג עדריקם שלובים אלו באלו. "החלטות הרות גורל נפלו פה, במטבח הזה ממש", מיקי מספרת ומסתכלת סביבה בנוסטלגיה, "פה יהודה החליט שהוא נוסע לשלוש שנים לבוסטון ללמוד בברקלי ונסעתי יחד איתו, פה הוא החליט להקים את בית הספר למוזיקה 'רימון', עם טובי המוזיקאים, וכבר הרבה שנים שאנחנו מגלגלים לנו כאן גם את הרעיון לעשות מופע קטן משותף".

שלא במפתיע, שני ילדיהם של הזוג המוכר, אלון ונדב, עוסקים גם הם באמנות. אלון עדר הוא מוזיקאי, זמר ויוצר, נדב לעומת זאת לומד בסטודיו למשחק 'ורם לוינשטיין'.

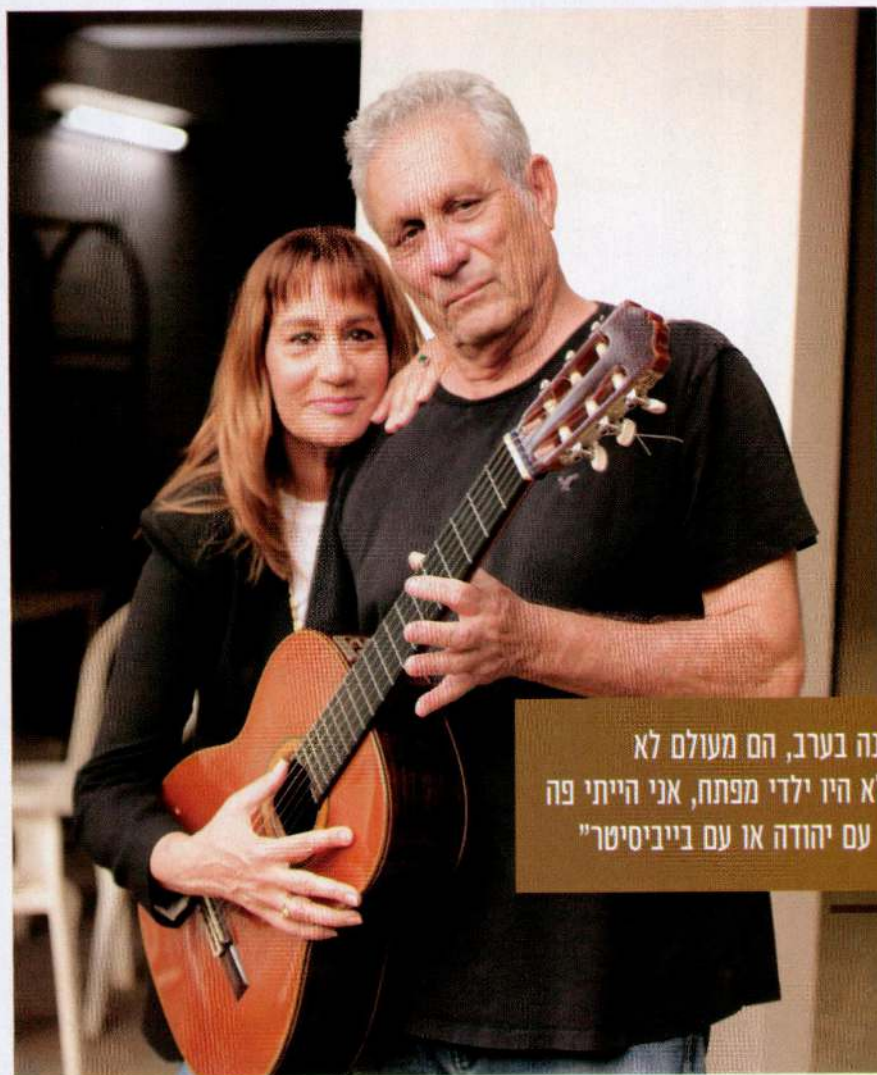
"נדב הוא ממש אני בכך", אומרת קם בגאווה. "הם התחלקו - אלון

מיקי ויהודה נישאו והחלו לצעוד אט אט, כל אחד במסלול המקצועי שלו. היא בתיאטרון ובמשחק והוא במוזיקה ובהפקות מוזיקליות מצליחות. במשך שנים הם עבדו בתחומים נושקים, שניהם על הבמה אך לא זה לצד זה. רק לאחרונה, אחרי 46 שנה יחד, החליטו השניים לשלב כוחות ולהרים לראשונה מופע משותף על זוגיות, אהבה ויצירה.

עבדתם יחד בעבר?
 "פה ושם עשינו דברים משותפים, אבל אף פעם לא באמת עמדנו על במה אחת - עד שהחלטנו להרים את המופע, שנקרא 'אהבה בת עשרים פלוס'. זה מופע על החיים שלנו, יהודה מנגן ואני שרה ומספרת". המופע עלה לראשונה לפני כשנה וחצי והפך לחוויה זוגית קסומה עבור השניים: "אנחנו מופיעים בהמון מקומות, בדיור מוגן, בקיבוצים, בספריות, והשמחה רבה".

18.62x24.09	5/9	עמוד 78	פנימה	16/03/2021	76589772-1
הכפר הירוק פנימי - 90290					

נורמלית".
הייתה מחשבה שאולי כדאי שילכו לכיוון אחר ולא דווקא לעולם התרבות?
"הם נורא מוכשרים והם חייבים להגשים את היכולות, הידע והאהבה שלהם. הם לא היו יכולים להיות משהו אחר כי לשם הלב שלהם תמיד הלך, זה נועד להיות".
איזה סוג של אמא את?
"אמא עם סירים במקרר ועם משלוחים הביתה. אני בשלנית גדולה, וכשהנכדים מגיעים זה כיף לא נורמלי. הבית שלי הוא התחנה המרכזית שממנה יוצאים האוטובוסים. בלי הבית לא הייתי שחקנית כל כך טובה, הבית מאוד מחזק אותי ונותן לי גב, מה שנקרא: מי שעומד מאחוריי, מלפניי

הילדים היו במיטה בשמונה בערב, הם מעולם לא הסתובבו מאחורי הקלעים. הם גם לא היו ילדי מפתח, אני הייתי פה בצהריים. כשיצאתי להצגות הם היו עם יהודה או עם בייביסיטר"

ומצדדי הוא העומד".
ואיך את חווה את הסבתאות?
"אני סבתא לשלושה נכדים; דוד בן 8 וחצי, רפאל בן 5 וחצי ומונה בת שנה וחצי, כולם של אלון, בני הבכור. זה ממלא את חיי באופן שאי אפשר לתאר. מתארים לך לפני כן אבל את לא מבינה עד שאת לא נוגעת בנכד הראשון בלב ובנפש שלך, עד שאת לא מחזיקה את הדבר הזה בשתי ידיך ושואלת: 'מה? הילד שלי עשה את הדבר הזה?' זה כמו בבוסקה שבלעה את האהבה שלי שבלעה את שלי".
לפני כ-15 שנה ידעו חייה המשפחתיים של קם מהמורה קשה, כאשר בנה אלון חלה בסרטן בגיל 22 בלבד. את רגעי הגילוי וההתמודדות שבאה אחריהם הוא תירגם למוזיקה, והוליד בין היתר את השיר 'סיטי'. "כששמעתי את

◀ האהבה הראשונה והיחידה. מיקי קם ובעלה המוזיקאי יהודה עדר.
צילום: שני נבאי עדר

שמתרסקים ממנו, אף על פי שאלון לא כתב אותו לי, אלה מילים של רן דרום שאמא שלו נפטרה כשהיה צעיר. אבל זה מה שיפה בשרים, כל אחד מתרגם ומפרש אותם לפי איך שהוא מרגיש. יש לאלון שירים מופלאים, אני זוכרת איך בגיל 8 הוא כתב את השיר הראשון שלו, הסתכלתי על יהודה ואמרתי לו - מתי גם העולם ידע שהוא גאון? והוא אמר לי 'זה יקרה, אל תדאגי'. יש לו אמירה מקורית, גם בלחן וגם בטקסטים, סאונד שהוא נורא ישראלי. הוא מזכיר בכתיבה שלו את שם טוב לוי, יוני רכטר, הוא יושב וכותב כמו פעם".

השיר בפעם הראשונה התפרקתי. אלון לא משתף, אני יכולה לשמוע שיר שלו בפעם הראשונה ברדיו, וכששמעתי אותו התרסקתי. כשכוכבים נופלים מה אני מבקשת? אני מבקשת רק בריאות. תמיד נראה לי שמשתלבים עליי שם למעלה, קוראים לי מבזבזת המשאלות, כי אני מבזבזת את כל המשאלות שלי תמיד רק על בריאות. מה עוד צריך? יש לנו הכל, אנחנו רק רוצים שהילדים שלנו יהיו בריאים. היום הוא נקי, תודה לאל".
שיר מוכר נוסף של אלון הוא 'שיר לאמא'. "יש אנשים

◀ כתב את השיר הראשון בגיל שמונה. מיקי עם בנה, המוזיקאי אלון עדר. צילום מסך מתוך הקליפ 'שיר לאמא' | צילום: שני נבאי עדר

היה זמן לכל דבר ועת לכל חפץ". הזמנים השתנו, אך ההערכה לוורסטיליות ולכישרון של קם עומדת בעינה. לאחרונה הסתיימו שידורי העונה השלישית במספר של סדרת הדרמה 'שטיסל', בה נכנסת קם לנעליה ולפאתה של נחמה יוקטן, רווקה מבוגרת ועשירה שמתארסת עם גיסו של שלום שטיסל, מהדמויות המרכזיות בסדרה, שאותו משחק דוב'לה גליקמן.

"בעוונותיי לא ראיתי את העונות הראשונות של שטיסל", מודה קם, "אחר כך התחלתי לראות כמובן, אבל עוד קודם לכן שמעתי עליהן כל כך הרבה. עשיתי את האודישנים בזום כשכל העניין של הזום עוד היה רק בחיתולים, דוב'לה גליקמן והבמאי ישבו זה לצד זה ובחנו אותי, והיה קליק. בגיל שלי זה לא שהם לא יודעים מי אני ולמה אני מסוגלת, אבל יש מה שנקרא 'מאצ', שנועד לבדוק את הכימיה,

"הסבתאות ממלאת את חיי באופן שאי אפשר לתאר. את לא מבינה את זה עד שאת לא נוגעת בנכד הראשון ושואלת: 'מה? הילד שלי עשה את הדבר הזה?' זה כמו בבושקה שבלעה את האהבה שלי שבלעה את שלו"

ההתאמה, האנרגיה ועוד המון ניואנסים, תוך שנייה קולטים את זה. הבמאי צפה ואמר: זה זה, ככה אני רוצה את נחמה. יש להם איזה ויזן בראש והם רוצים שזה יתאים לחלום שלהם. נורא שמחת, כי זאת סדרה טובה ונחשבת, והיה לי תפקיד מדהים. מצאתי את עצמי מפתיעה את עצמי מחדש, עושה עוד משהו שלא עשיתי קודם". שטיסל, שהופקה על ידי yes וקנתה לה קהל מעריצים נלהב, חודשה לאחרונה בעונה חדשה לאחר חמש שנות המתנה, עם מבחר של כוכבים חדשים שנוספו

ולימים עשיתי באותו מחזה גם את גברת שניידר. לפעמים אני רצה בסליל החיים בשני תפקידים שונים. אולי זו סקרנות, אולי מזל, אולי פשוט נולדתי בתקופה שאפשרה להתחיל לאט לאט ואז להגביר קצב, לא כמו היום - שמתחילים מהר מהר ואז מאיטים. זאת הייתה תקופה אחרת, הייתה אז הרבה סבלנות וסובלנות, היה מרווח של זמן בין פאנץ' לפאנץ', היום אין לקהל סבלנות ואת חייבת לתת את הפאנץ' מיד אחרי שהגונג הקודם נשמע. הזמנים השתנו וזה בא לטובתי, הפצעתי בתקופה שבה

מהבימה למאה שערים

בעידן שבו הריאלטי שולט וכוכבי תרבות עולים ונופלים תדיר, דמויות ותיקות ואיכותיות כמו קם הן זן נדיר ומשובח מעין כמוהו. אני תוהה באוזניה איך משמרים לאורך שנים קריירה בעולם שמשתנה כל העת, והיא מספרת על שילוב של תכונות אופי עם אווירה תרבותית מאפשרת יותר מזו של מינו. "בעיניי התשובה לזה קשורה לסקרנות וללקיחת אחריות על החיים שלך. אני מאוד ורסטילית ואני יכולה לגעת בכל מיני דברים מתוך הארסנל הרחב של מה שנקרא אומן. אני גם שרה, גם רוקדת, גם קומיקאית וגם יכולה לעשות דברים דרמטיים. יש לי אפשרות לחבוק את כל המניפה הזאת, ועשיתי את זה, כי המון דברים מעניינים אותי. למשל ב'קברט' שיחקתי לפני 35 שנה את סהלי בולס, בתפקיד הראשי,

18.7x23.03	7/9 81 עמוד	פנימה	16/03/2021	76589775-4
הכפר הירוק פנימי - 90290				

קלסיקות ישראליות, ואת אחד השירים הבולטים נקראו לבצע קם וחברותיה הוותיקות לבמה: חנה לסלאו, רבקה מיכאלי ותיקי דיין, שידועות גם כ'בנות הזהב'. "מדובר בפרויקט מדהים", אומרת קם בהודיה. "משפחת נכט החליטה לעשות מעשה ולהפעיל את כל עולם התרבות בתרומה הכספית שלה. יש כאן ערך תרבותי מדהים, חמישים קלסיקות נהדרות שפתאום עלו בחזרה לתודעה וקיבלו חידוש ושפה אחרת. המון מפיקים קיבלו על עצמם להעלות חידוש לשיר, וזה אומר פרנסה לכל מי שמחזיק בדבר הזה שנקרא שיר: אולפן הקלטה, נגנים, זמרים, ציוד הקלטה, תאורה, תפאורה, הכל. המטרה שלהם הייתה להזרים כסף לתעשייה כדי שהיא תתפרנס בכבוד. זה מרגש עד דמעות. הם העמידו פה קלסיקות שיישאו לעוד הרבה שנים". השיר שחידשו קם וחברותיה

למה הסדרה כל כך מצליחה בעיניך?
 "כי בסוף היא עוסקת ביחסים בין אישיים, באהבות, בכמיהות, בכל מה שקורה לאנשים שבמקרה יש להם גם כיפה על הראש. לכן זה עובד".

צו השעה
 במקביל לצילומיה של 'שטיסל' נקראה קם לעסוק גם בשירה ובמוזיקה. אולמות התרבות הריקים והבמות המיוזמות הולידו בחצי השנה האחרונה פרויקט גדול ומיוחד, שהפח מחדש חיים בעולם היצירה והמוזיקה הישראלית. המיזם, שנקרא 'צו השעה', סוקר בהרחבה בגיליון הקודם של המגזין שאותו אתן אוחזות. הקימו ויזמו אותו משפחת נכט, משפחה בעלת אמצעים שהחליטה להשקיע בקרן מיוחדת לטובת אומני ישראל ושימור הפסקול הישראלי. במסגרת הפרויקט חודשו כ־50

לקאסט המשובח. ההצלחה של שטיסל חצתה יבשות ומגזרים, והסדרה הקטנה והמקומית, המספרת על משפחה חרדית פשוטה ממאה שערים, נמכרה לענקית הסטרימינג 'נטפליקס' ומשודרת בכל רחבי העולם. "לאורך הצילומים היו המון גינונים שהייתי צריכה ללמוד", משתפת קם. "על הסט היה בחור מהמגזר החרדי שכל הזמן הזכיר לנו 'בטייק הבא תברכי לפני שאת שותה', 'פה אל תשכחי לנשק את המזוזה'. אני לא מכירה את העולם הזה בכלל, לרוב השחקנים לא היה שום קשר לדת, ועדיין הסדרה נורא אמינה, יש שם הקפדה על המון פרטים ונעשתה עבודה מטורפת. למרות זאת, אני מאמינה שמסתלבטים עלינו במקומות דתיים שמקפידים בהם. כבר שמעתי שבברוקלין צופים בסדרה אוהבים 'לתפוס' אותנו על דברים קטנים".

◀ תפקיד משמעותי ושונה מהרגיל. קם בדמותה של נחמה יוקטן בעונה השלישית של 'שטיסל'. צילום: ורד אדיר, באדיבות yes

היו המון גינונים שהייתי צריכה ללמוד. על הסט היה בחור מהמגזר החרדי שכל הזמן הזכיר לנו 'בטייק הבא תברכי לפני שאת שותה', 'פה אל תשכחי לנשק את המזוזה'"

18.24x24.31	8/9	עמוד 82	פנימה	16/03/2021	76589776-5
הכפר הירוק פנימי - 90290					

◀ תמיד שמחות להיפגש. תיקי דיין. חנה לסלאו, מיקי קם ורבקה מיכאלי. צילום מסך מתוך הקליפ "יכול להיות שזה נגמר" של פרויקט צו השעה | צילום: עידן דמארי וטל יצחקניא

אנחנו ותיקות המאה וזה יצר מין קפסולה מיוחדת של זמן, לכן השיר התקבל כמו שהוא התקבל. המילים שלו מכמירות לב מצד אחד, אבל מצד שני עשינו אותו נורא בקלילות, והחיבור הזה יצר משהו חדש"

היה 'יכול להיות שזה נגמר'. תחת הביצוע שלהן קיבלו מילותיו של יהונתן גפן צבע מיוחד, ישראלי ומרגש.

הייתה לכן יד בבחירת השיר? "במסגרת הפרויקט יהודה קיבל לידיו הפקה של שיר. ראיתי אותו מתהלך בבית וחושב, ואמרתי לו 'במקום לקחת את הבנות הצעירות מרימון שאתה עובד איתן, קח את שכמותי'. הוא חשב על זה רגע ואמר 'נתת לי רעיון נהדר. אני אתן קונטרה לקאמבק של הבנים של 'זהו זה' ואקח את הבנות של 'בנות הזהב'. וזהו, מפה השמיים היו הגבול. הוא בחר את השיר, כמובן שכולנו קפצנו על זה כמוצאות שלל רב. אמיר קלנר עשה את העיבודים הווקאליים ויהודה עשה את הניהול האמנותי וההפקה המוזיקלית". השיר הפך במהרה לאחד מהתוצרים המרשימים ביותר של הפרויקט. כשארבעתן שרות יחד "ואנו באנו ארצה לבנות ולהיבנות" אפשר לחוש לרגע את כל הפסקול הישראלי רץ כמו גלגל של סרט, ולהרגיש את הצביטה בלב כשהן שרות בחיוך קל את הפזמון החוזר: "יכול להיות שזה נגמר".

משותפת עם חנה, רבקה ותיקי? "אנחנו לא חברות הכי טובות שנפגשות כל הזמן, ומצד שני יש בינינו הרבה אהבה והערכה, אנחנו תמיד שמחות להיפגש. אני הכי קרובה לחנה, הרבה פעמים הקריירות שלנו היו חופפות. הדבר האחרון שעשינו יחד היה 'עלובי החיים' בהבימה, שם שיחקנו את אותו תפקיד בחפיפה".

"הרווחתי קהל"

"אני מקבלת תגובות נהדרות מאנשים שראו אותי בהצגות או בתוכניות טלוויזיה, אבל כשעוצרים אותי ואומרים לי: 'תקשיבי, הבן שלך... אז אני הכי נמסה', היא משתפת בפנים מוארות. הדומיננטיות של המשפחה בחייה מורגשת פעמים רבות לאורך הריאיון, ונדמה כי מכל ההישגים שקצרה בחייה, משפחתה נמצאת בראש.

במשך השנים הצליחה קם

"אומרים שהיה פה שמח לפני שנולדתי". איפה המילים האלו פוגשות אותך? "השיר הזה נכתב אחרי מלחמת יום כיפור, אבל בגדול אפשר היה לכתוב אותו בכל תקופה, בכל עשור, בכל יום ובכל רגע, הוא רלוונטי כל הזמן. הגישה שלנו בשיר לא הייתה פוליטית ואפילו לא חברתית. בגלל הרזומה העתיק והרחב של כל אחת מאיתנו, מי שצופה מתרווח מיד בכיסא ואומר 'וואו, איזה יופי'. כל אחת מאיתנו יושבת פה על איזה פסקול של המדינה, אם זמרות צעירות היו שרות את השיר הזה הוא היה נושא אופי אחר לגמרי. אנחנו ותיקות המאה וזה יצר מין קפסולה מיוחדת של זמן, לכן השיר התקבל כמו שהוא התקבל. המילים שלו מכמירות לב מצד אחד, אבל מצד שני עשינו אותו נורא בקלילות, והחיבור הזה יצר משהו חדש". איך הייתה התחושה לשוב לעבודה

18.57x23.46	9/9	83	עמוד	פנימה	16/03/2021	76589777-6
הכפר הירוק פנימי - 90290						

היו אז הרבה סבלנות וסובלנות, היה מרווח של זמן בין פאנץ' לפאנץ', היום אין לקהל סבלנות ואת חייבת לתת את הפאנץ' מיד אחרי שהגוגל הקודם נשמע"

נוספים, אבל מה אנחנו יודעים? אנחנו לא יודעים כלום. אנחנו מתכננים תוכניות ובורא עולם יושב וצוחק".
מה את מאחלת לנו?
"שלא נדע עוד משברים כאלה, שיגור פה זאב עם כבש, שיהיה פה שקט, שנוכל להירגע. אני מאחלת לנו צמיחה כלכלית, תרבותית וחברתית, שנוכל לסמוך איש על רעהו. והכי חשוב - שנהיה בריאים", היא חותמת בחיך, ולי לא נותר אלא לענות: "אמן". ■

◀ 40 שנה על במות הפכו אותה לחלק בלתי נפרד מעולם התרבות הישראלי. קם לאורך הקריירה

סופרת. אבל נראה לי שאני באה לידי ביטוי הכי טוב בדבר הזה. זה לא משהו שאני עושה למחייתי, זה משהו שאני יודעת שיותר משאני נותנת בו אני מקבלת. אני רואה בהופעות מה אני עושה לאנשים, למה זה גורם, וזה המקום שלי".
יש חלומות שעדיין לא הגשמת?
"אני רוצה ללכת ללמוד טיפול בקול, אני חושבת שיש לקול שלי איכויות תרפויטיות ואני רוצה לעשות עם זה משהו. זה לא משהו שיש לו עדיין שם, זאת נישה בטיפול שהייתי רוצה לפתח. אני רוצה לטפל, זה מסקרן אותי ואני חושבת שאני יכולה להיות טובה מאוד בתחום. אני מאמינה שגם אביים באיזה שהוא שלב, אבל זה עוד מוקדם לי, הפרונט עוד קורץ לי, קדמת הבמה מעסיקה אותי. אם היית אומרת לי 'יש לך עכשיו שנה' הייתי עושה דברים

לגעת בכל קצוות האוכלוסייה. בין מעריציה ניתן למצוא צעירים, מבוגרים וקשישים, כאלו שזוכרים אותה עוד מלפני ארבעים שנה. "בהופעות בדיוור מוגן אני מוקירה להם תודה ואני אומרת להם את זה, הרווחתי קהל".
את מסתכלת לאחור בנחת? שמחה על המקום שהגעת אליו?
"אני מחבקת את הרזומה שלי בשתי ידיים. אני חושבת שעשיתי דברים יפים נורא לאורך השנים, בגלל היכולות הוורסטיליות הקוליות שלי גם דיבבתי המון דמויות; ברחוב סומסום, בסדרות ובסרטים מצוירים. לפעמים עשיתי דברים כי היה בהם כסף, לפעמים כי היה בהם כיף, לפעמים כבוד, אבל היו כמה פרויקטים שהיו היילייטים, כמו הנסיעה שלי לשחק בווינה במחזה 'גטו', כשהבן שלי היה בן שנה ועשרה חודשים. זאת הייתה חוויה יוצאת דופן. אותו הדבר לגבי התפקיד של דונה ב'מאמא מיה', שאני ממש משתוקקת לחזור אליו, כי עוד לא מיציתי אותו בכלל. זה תפקיד שפוגש אותי בול בגיל, אני מקווה שגם בגיל שבעים אוכל לשחק אותו".

מה עוד לא עשית?
"אני רוצה לעשות תפקיד דרמטי, גדול. להיות קומיקאי זה עסק רציני מאוד, וכל קומיקאי יכול לעשות תפקידים דרמטיים, אני עוד לא נגעתי באחד כזה לעומק. הייתי רוצה תפקיד שהוא לא משני, לא ליד, להיכנס לקרביים שלו. אני מחכה לאחד כזה".
אם לא היית שחקנית, מה היית?
"אני לא רואה אפשרות אחרת, אבל יש המון דברים שהייתי יכולה או רוצה לעשות בגלגול הבא. אולי להיות רופאה או פרופסורית שתמציא תרופה נגד מחלה ממארת. אם לא הייתי עסוקה בערבים הייתי הולכת להיות דולה או מיילדת, אולי פסיכולוגית, אולי

תמונות מהאלבום האישי. באדיבות המוצלחת, צילום מסך מתוך יוטיוב